

पापसंशमन (पाप + सं^०) adj. *die Fehlritte beseitigend*: वलि R. 2, 56, 28.
 पापसंकल्प (पाप + सं^०) adj. f. घ्रा *übelgestimmt* Nir. 10, 5. R. 2, 74, 28.
 पापसमं (पाप + समा) n. *ein schlimmes Jahr*: यदि ॥ दहति पुण्यसमं
 भवति यदि न दहति पापसमम् TS. 3, 3, 8, 4 bei WEBER, Nax. II, 342.
 ०समम् adv. gaṇa तिष्ठद्वादि zu P. 2, 1, 17.
 पापसूदन (पाप + सू^०) adj. *die Fehlritte vernichtend*: तीर्थ n. N. eines
 Tirtha RĀGA-TAR. 1, 32.
 पापहन् (पाप + हन्) adj. *das Böse oder die Bösen verscheuend*:
 दण्ड M. 7, 25.
 पापहर् (पाप + हर्) 1) *das Böse wegnehmend*, n. *ein Mittel das Böse*
wegzunehmen: श्राप्यं पापहर् परम् VARĀH. BRH. S. 47, 52. — 2) f. घ्रा N.
 pr. eines Flusses MBH. 6, 330 (VP. 183).
 पापाद्य (पाप + आद्या) adj. f. घ्रा (sc. गति) Bez. einer der 7 Strecken
 der Planetenbahnen VARĀH. BRH. S. 7, 8. umfasst nach dem Parācāra-
 tantra die Sternbilder Hasta, Maitra und Viçākṣā, 12.
 पापाङ्कुशा (पाप + अङ्कुश) f. Bez. *des 11ten Tages in der lichten Hälfte*
des Monats ĀC VINA Verz. d. B. H. No. 1202.
 पापाचार (पाप + आचार) adj. *einen bösen Wandel führend* (Gegens.
 धर्मात्मन्) Hip. 1, 48.
 पापात्मन् (पाप + आत्मन्) adj. *übelgesinnt*, m. *ein böser Mensch*, *Böse-*
wicht M. 10, 21. 11, 26. Hip. 2, 26. MBH. 13, 2382. R. 1, 2, 32. KATHĀS.
 28, 145. PAÑĀT. 37, 19. 48, 3.
 पापात्त (पाप + अत्त) n. N. pr. eines Tirtha (*wo die Fehlritte ihr*
Ende finden, die Sünde abgewaschen wird) VĀMANA-P. 38 nach ÇKDR.
 पापापुरी f. = पावापुरी N. pr. einer Stadt in der Nähe von Rā-
 gāgṛha COLEBR. Misc. Ess. II, 215.
 पापाय (denom. von पाप), ०यते Vop. 21, 10, v. 1.
 पापावकीयम् (पाप + अव^० von क्वा mit अव) adv. *übel zurückbleibend*:
 प्रज्ञं वा रूतेन यत्ति यद्देशमर्कः पापावकीयं वा रूतेन भवति TS. 7, 3, 4, 1.
 पापाशय (पाप + आ^०) adj. *böse Absichten habend* UĒGVAL. zu UNĀDIS. 3, 40.
 पापाहं (पाप + अहं) *Unglückstag* TBr. 1, 5, 2, 6.
 पापिन् (von पाप) adj. subst. *der Böses thut, Bösewicht, Frevler* MBH.
 13, 4828. HARIY. 14259. R. 6, 81, 8. MĀKĪH. 129, 14. Spr. 1912. RĀGA-
 TAR. 5, 402. PAÑĀT. 152, 22. Verz. d. Oxf. H. No. 71, Çl. 1. MĀK. P.
 14, 61. अति^० 58, 61.
 पापिष्ठ s. u. पाप.
 पापीय Abkürzung von पापीयस् *schlimmer, schlechter*: भर्तृघ्नवान्दि
 पापीयमाहुः (warum nicht पापीय आहुः?) MBH. 2, 2123.
 पापीयस् s. u. पाप.
 पापीयस्त्व (von पापीयस्) n. *Schlechtigkeit, Gemeinheit* RĀGA-TAR. 5, 177.
 पापोक्त (पाप + उ^०) adj. *derjenige, gegen welchen Unglück bringende*
Worte gesprochen sind, ÇĀKĪH. Ba. 8, 5.
 पाप्मन् (पाप्मन् UNĀDIS. 4, 150. desselben Ursprungs wie पाप) m. TRIK.
 3, 5, 4 (lies: श्लेषोष्पाप्मन्^०). 1) *Unheil, Schaden, schlimme Lage, Unglück,*
Leiden: यदि कृत्यां चकार पाप्मने AV. 5, 14, 6. 3, 31, 1. 4, 18, 3. 6, 26, 1.
 2. 113, 2. 12, 5, 30. 3, 18. मा मा प्रापत्पाप्मा मोत मृत्युः 17, 1, 29. VS. 6,
 35. भद्र, पा^० 9, 4. 12, 99. 30, 5. 18. न पाप्मना संसृज्यते AIR. Br. 1, 16, 2,
 17. पाप्मानमपजिघीसुः 4, 4. विद्वपः पाप्मना भूत्वा 5, 1, 6, 2, 7, 15. अर्चति

पाप्मानं मृत्युम् TBr. 1, 5, 9, 6. तमः पाप्मानं प्रविशति TS. 2, 1, 10, 3. ÇAT.
 Br. 5, 1, 2, 10. TS. 2, 1, 3, 4. 5. 5, 3, 12, 1. 7, 4, 2, 1. अथ पाप्मानं कुरिमाण-
 मकृत ÇAT. Br. 1, 6, 4, 9. 12, 2, 12. 4, 2, 1. 14, 4, 2, 3. पाप्मानं घ्नानन्दोश्च
 Leiden und Freuden 7, 1, 10. उद्धर पाप्मनो मा यद्विद्वान्यच्च विदोश्चकार
 rette mich aus dem Unglück, ob ich unwissentlich oder wissentlich
 (näml. Strafbares) gethan habe, ÇĀKĪH. ÇR. 2, 6, 6. 14, 7, 5. KAUC. 3. 98.
 137. ĀC V. ÇR. 2, 3. 9. 7. GRHJ. 1, 24. MBH. 1, 3483. पाप्मापकृ (Milch) Suçh.
 1, 175, 8. पाप्मालहमीप्रशमन (घृत) 180, 12. पाप्मालहमीमलापकृः (मणयः)
 228, 7. निद्रा तु वैलवी पाप्मानमुपदिशति 329, 11. — 2) *Fehltritt, Ver-*
gehen AK. 1, 1, 4, 1. H. 1380. HALĀJ. 3, 5. स विद्युक् पाप्मानं परं ब्रह्मा-
 धिगच्छति M. 6, 85. सुरा वै मलमन्नां पाप्मा च मलमुच्यते 11, 93. दैः-
 शिल्वाभो मातुश्च पाप्मभिर्विधुरीकृतः RĀGA-TAR. 6, 289. — 3) *concr.*
schädigend, böse: पाप्मानो नाम देवतोः AV. 11, 8, 19. द्विषत् पाप्मानं
 श्रातृद्यन् (vgl. PAT. zu P. 4, 1, 145) AIR. Br. 1, 13. विशीर्या स पाप्मानु-
 ष्मिंस्त्रोकि भवति TBr. 2, 3, 2, 1. — Vgl. जग्ध^०, वि^०.

पामस्र (पामन् + स्र) adj. *den Aussatz vertreibend*: 1) m. *Schwefel* Ā-
 TĀBH. im ÇKDR.; vgl. पामारि. — 2) f. ई *eine best. Pflanze*, = कटुका
 RĀGAN. im ÇKDR.

पामेन् m. *eine best. Hautkrankheit, Krätze oder Flechten* AK. 2, 6, 2,
 4. f. Vop. 4, 3. पामा AV. 5, 22, 12. P. 5, 2, 100. पामानम् KĀND. UP. 4, 1,
 8. GĀRUPA-P. im ÇKDR. — Vgl. पामा.

पामेन् (von पामन्) adj. *krätzig, grindig* P. 5, 2, 100. Vop. 7, 32. 33.
 AK. 2, 6, 2, 9. H. 460. (ईश्वरः) दीनितः पामनो भवितोः ÇAT. Br. 3, 2, 2, 31.
 KĀTH. 23, 4. पामनेनैवुक्ता *krätzig werdend* TS. 6, 1, 2, 8.

पामर (von पामन्) gaṇa श्रमादि zu P. 4, 2, 80. 1) adj. *krätzig* TRIK.
 3, 3, 339. H. 460, Sch. — 2) m. *ein Mann der niedrigsten Herkunft, der*
ein verachtetes Gewerbe treibt; = नीच AK. 2, 10, 16. TRIK. 3, 3, 76. H.
 932. an. 3, 576. MRD. r. 183. HALĀJ. 2, 193. RĀGA-TAR. 1, 372. 5, 400.
 PRAB. 88, 1. — 3) m. *Thor* (मूर्त्त) H. an. — 4) m. *Bösewicht* (खल) MRD.
 पामरोद्दारा f. = गुडूची ÇABDAE. im ÇKDR. — Zerlegt sich in पामर
 + उद्धर.

पामवत् (von पामन्) adj. = पामन P. 5, 2, 100, Sch.

पामा f. Vop. 4, 3. *Krätze* AK. 2, 6, 2, 4. H. 464. HALĀJ. 2, 447. Bei Suçh.
 unter die Formen des sogenannten kleinen Aussatzes gezählt 1, 268, 4.
 269, 11. 292, 9. 294, 18. 2, 118, 21. An den beiden letzten Stellen tritt
 पामा deutlich als Thema hervor, an den übrigen Stellen kann auch पा-
 मन् (vgl. dieses) m. oder f. angenommen werden.

पामारि (पामन् oder पामा + अरि) m. *Schwefel* (der Feind der Krätze)
 H. 1087. — Vgl. पामस्र.

पाम्य adj. *an der Pampā gelegen*: वनानि BHAT. 6, 72.

पाय्, पायते *cacare*: न विसृजते न पायते प्राचनो. 4, 2 nach der Les-
 art eines Comm.; vgl. Ind. St. 1, 449, N. Die gedr. Ausg. liest नैपायते,
 die Hdschr.: न पायते, नैपायते, नैपायते. — Vgl. 2. पायु.

पाय (von 1. पा) n. *Wasser* ÇABDĀTHAK. bei WILS.

पायक (wie eben) adj. f. पायिका *trinkend*; s. तैलपायिका.

पायगुण्ड m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 163, b, 2.

पायेन (vom caus von 1. पा) 1) n. *das Trinken*: क्षत्रज्ञापो न पायनीय
 रये सृक्ष्णीय तृष्यति गोतमस्य RV. 1, 116, 9. KAUC. 27. 31. 32. — 2) f. घ्रा